Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] e[st] accelera[t]io spe[ci]allis s[an]c[t]i[ta]tis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

xiij. Charitas oīa ſuffert: oīa credit: oīa ſperat: oīa ſuſtinet. In hmōi aūt paſſione Marie apparuit excellētia charitatꝫ ꝓpt̄ tria

Primo ꝓpter oblatiōis volūtatē
Scdō ꝓpter afflictiōis acerbitatē.
Tertio ꝓpter affectiōis ſtabilitatē.

Primo ꝓpter oblatio-nis volūtatē. Cū em̄ ipſe in medio ſuoꝝ aduerſarioꝝ ꝯſiſteret trib' dieb' eū q̄rentes minime inuenerūt. Tertia aūt die ſe manifeſtās eis dixit: Ego ſum. Imitat' dn̄m ieſū. Eſa. liij. Oblat' ē q2 ipſe voluit.

Scdō ꝓpter afflictio-nis acerbitatē. Nā ipm̄ ꝑmo manib' poſt tergū ligatis ⁊ fune collo īpoſito ꝑuiter affligerēt atq3 crudeli: ⁊ ſic in carcere reduxerūt. Tandē inſtar dn̄i fuit crucifix': vt q̄dā dicūt. Et in cruce ſtans lapidat': ⁊ tandem fuit ſecuri ꝑcuſſus ⁊ excerebrat'. Ps. Multe tribulatiōes iuſtoꝝ

Tertio ꝓpter affectio-nis ſtabilitatē. q2 in illis oībus tormētis ſꝫ ſtabilis in fide ⁊ charitate chr̄i ꝑmāſit. Cant. vlt. Fortis eſt vt mors dilectio. Et .j. Corith. xiij. Charitas patiēs eſt: benigna eſt.

Tertiū eſt teſtimoniū clarificatiue opatiōis. Nam ꝑ opatiōes miraculoſas clarificata eſt ⁊ gl'ioſe manifeſtata eſt ſctitas ei'. Ps. Scitote q2 dominꝰ ſctm̄ ſuū mirificauit. In illis aūt miraculis tria de eo declarātur.

Primo ſua miſcdīa.
Scdō ſua iuſticia.
Tertio ſua potētia.

Primo quedā illoꝝ mi-raculoꝝ atteſtāt̄ ſue mīe vt ꝙ ducētos q̄nq̄ginta potiōe intoxicata excecatos illūinauit ſingl'is man' iponēs: q̄s etiā ad fidē cōuertit Lu. vj. Eſtote miſericordes ſicut ⁊ pr̄ vr̄ celeſtis miſericors eſt.

Scdō q̄dā atteſtantur ſue iuſticie. Cū ei q̄dā obſtinati ꝯſiſterēt ⁊ ṽbū dei deriderēt: dixit eis: Denūcio vob ꝙ in infernū viui deſcēdetꝫ. ſtatiq3 ſe terra aperuit ⁊ eos viuos deglutiuit. Sap. vj. Vindex eſt orbis terraꝝ ꝯtra inſenſatos.

Tertio q̄dā atteſtātur ſue potētie. Q̄m cū eſſet in carcere / demones apparētes dētib' quidē in eū fremebāt: ſed in eū accedere nō audebāt neq3 poterāt: ⁊ etiā ꝙ potio intoxicata de q̄ fuerāt ſupdicti excecati nihil eū leſit. Marc. vl. Signa aūt eos q̄ crediderit: hec ſeq̄nt̄. In nōie meo demo. eijciēt ⁊c̄. Etſi mortifex q̄d bib. nō eis nocebit. Ex dictꝫ itaq3 apparet ſctitas bt̄i matthie ꝓpter quā ſctitatē dign' fuit annūerari īter apl'os: quēadmodū dicūt ṽba p̄us aſſumpta Cecidit ſors ſup matthiā ⁊c̄. Hunc igit̄ vt patronū apō deū inuocem' vt ei' meritꝫ et ꝑcib' cū electꝫ ⁊ btis ānūerari mereamur Amen.

De btō Thoma aq̄nenſi Sermo.

Lux mundi Matt. v. Hoc de btō thoma doctore dicere poſſum' q̄d Ecci. l. ſcribit̄: vicꝫ Quaſi luna plena i dieb' ſuis lucet ⁊ q̄ſi ſol refulgēs ſic ille effulſit in tēplo dei Idō ꝯuenīēter de eo enūciari pn̄t ṽba ꝓpoſita: q̄m vicꝫ ipſe eſt lux mōi. Illuſtrauit em̄ eccl'iam mlt'iplr̄. Illuſtrauit inq3 triplici lumine.

Primo lumine ṽtuoſe ꝯdiciōis ſiue ꝑfectionis.
Scdō lūine fructuoſe inſtructiōis.
Tertio lūine miracl'oſe opatōis.

Primo igit̄ btūs Thomas eccl'iaꝫ et mundū illuſtrauit lūine ṽtuoſe exēplatōis. De hac luce dr̄: Mat. v. Luceat lux vr̄a corā hoīb' vt videāt opera vr̄a bona ⁊c̄. Excellentiā aūt ṽtuoſe ꝑfectiōis gl'ioſi thome tria maxime declarant ⁊ oſtendunt.

Primū ē acceleratō ſpēalis ſctitis
Secundū eſt abdicatio tēporalis mūdanitatis.
Tertiū eſt deuotō cordialis ſinceritatꝫ

Primū eſt acceleratio ſpēalis ſctitatis. A ꝑmis enim annis deo ſeruire cepit q̄ſi iā deo ſpēaliter dedicat'. Quinq̄nnē em̄ deo parētes ei' obtulērt i monaſterio mōtꝫ caſſini ordinis ſcti bndcti educādū et inſtruēdū. Puer āt ipſe p̄ue

rilia deuitabat ꝯſortia. diſſoluta colloq̃a
iã incipiẽs meditari taciturn⁹ atq̃ vt po
terat orone deuot⁹. Sap.viij. Puer eram
ingenioſus ⁊ ſortit⁹ ſum aĩam bonã. Cũ
aũt eſſet ſeptẽnis vel octẽnis in neapolim
cã ſtudij miſſus ẽ: ⁊ ibi ꝑ ãnos ſeptẽ ſic in
ſtudijs ꝓfecit: grãmaticalibꝰ: logicalibꝰ ⁊
naturali phĩa vt ſuꝑ coetaneos ſuos am/
mirabilis haberet. Threñ.iij. Bonũ erit
viro cũ portauerit iugũ ab adoleſcẽtia ſua

Scdm eſt abdicatio tẽ
poralis mũdanitatꝫ. Laudabilior aũt i eo
fuit mũdi ꝯtẽptus ꝓpter aliq̃ q̃ plerũq̃ i/
pedire ſolẽt hmõi ꝯtẽptũ q̃bꝰ tñ nõ obſtã/
tibꝰ glioſus thomas oĩno ꝯtẽpſit mũdũ.
Difficilior q̃ppe videt ſibi fuiſſe mõi ꝯtẽ/
ptus Cũ ꝓpter gñis nobilitatẽ: q: fili⁹ co/
mitis aq̃nen. Cũ ꝓpter copioſam parẽ/
tũ facultatẽ. Cũ etiã ꝓpter iuuẽtutẽ: quia
mundũ reliq̃t anno.xiiij.vel.xv. Talis aũt
difficultas auget meritũ. Hiero.ad exu/
perantiũ. Nudũ chrĩm nud⁹ ſeq̃re: durũ:
grãde: difficile: ſed magna ſũt p̃mia. Hec
ille. Itẽ ſpecialẽ ⁊ magnã hũit difficulta/
tẽ reſiſtendo iportunitati parentũ volẽtiũ
eũ impedire ⁊ retrahere a ſtatu religiõis:
ſed neq̃ terroribꝰ neq̃ blãdimẽtis q̃buſ/
cũq̃ reuocari potuit a ſuo ſancto ꝓpoſito.
Matt.vij. Fundat⁹ eñ erat ſuꝑ firmã pe
trã. Cõſiderauit itaq̃ illõ qd̃ dr̃ Joãnes
.j.Joã.ij. Nolite diligere mũm neq̃ ea q̃
in mũo ſunt: qm̃ ſiq̃s diligit mũdũ nõ eſt
charitas prĩs in eo. Prorſus itaq̃ ꝯtem
pſit triplicẽ vanitatẽ q̃ in mũo reperit ⁊ a
mũdanis q̃rit ⁊ deſiderat. Prima ẽ vani
tas diuitiarꝫ: quã ꝯtẽpſit ꝑ volũtariã pau
pertatẽ/ attẽdẽs illõ ſaluatoris Matt.v.
Bti pauꝑes ſpũ ⁊c. Et ꝑ oppoſitũ Lu.vj
Ve vobis diuitibꝰ q̃ hẽtis hic ꝯſola.veſ.
Scd̃a eſt vanitas delitiarꝫ quã ꝯtẽpſit
ꝑ tꝑantie puritatẽ: vicꝫ ꝑ ſobrietatẽ ⁊ caſti
tatẽ. Amb.j.de offic. In tꝑantia maxime
honeſti cura decoriſq̃ ꝯſideratio ſpectat
⁊ q̃rit: qd̃ exponit ipẽ Tho.ij.ij.q.cxlij.di.
q̃ honeſtas ⁊ decor maxie attribuũtur tẽ
perãtie: nõ ꝓpter p̃ncipalitatẽ boni ꝓprij: ſꝫ
ꝓpter turpitudinẽ mali ꝯtrarij a q̃ retra/
hit: i.gñtũ.ſ. reꝑmit ſeu regulat delecta/
tiões q̃ ſũt nobis ⁊ brutis cõmunes. Fuit
aũt glioſus thomas ꝟgo puriſſim⁹ firmiſ
ſimuſq̃ in ſacro ꝟginitatis ꝓpoſito ꝓpter
qd̃ aſpect⁹ ⁊ mlierꝫ colloq̃a q̃ſi venenoſos
ſerpẽtes fugiebat niſi cã nẽcitatis aut ſpũ
alis vtilitatꝫ. Job.xxj. Pepigi fedus cum
oculis meis vt ne cogitarẽ quidẽ de ꝟgine.
Vñ cũ ad iſtantiã mr̃is ⁊ fratꝝ ſuoꝝ volẽ
tiũ eũ a religiõe retrahere in cuſtodia te/
neret: ſemel ad eũ introducta eſt puella i/
pudica pulcra q̃dẽ facie/ ſed aĩo vene/
noſa q̃ſi ſerpẽs in facie hũana vt deijceret
eũ a ꝓpoſito caſtitatis q̃ multipl'r infeſta/
bat eũ: nũc vipereo aſpectu: nũc verbis la
ſciuis: nũc tactibꝰ impudicꝫ: ſed aĩm⁹ vi/
rilis oĩa huiuſcemodi tẽtamẽta ſuꝑauit.
Videſq̃ qm̃ ſibi grauis ex ei⁹ p̃ſentia im
mineret tẽtatio: titionẽ ardẽtẽ accepit cũ
q̃ ſibi timorẽ incutiẽs eã exire coegit: ac de
hinc dñm exorauit vt ei ꝯferre dignaret
ꝑpetue ꝟginitatꝫ donũ. Obdormiẽti itaq̃
ſibi angeli ꝟginitatꝫ amatores aſtiterunt
dicẽtes eũ exauditũ: ſtringẽteſq̃ eũ circa
renes vt ſibi videbat vſq̃ ad dolorẽ ſenſi/
bilẽ dicẽtes: Ex parte dei te cingim⁹ cin/
gulo caſtitatis quod nunq̃ violabit. Fu/
it ergo beat⁹ Thomas de numero illoꝝ
de quibꝰ dixit domin⁹ Matth.xix. Sunt
eunuchi qui caſtrauerũt ſeipos ꝓpter re/
gnũ celorũ. Tertia eſt vanitas ſuꝑbia/
rum quã beat⁹ Thomas ſpreuit ꝑ veram
humilitatẽ: ſciẽs qm̃ dicit Jaco.iiij. De/
us ſuperbis reſiſtit: humilibꝰ aũt dat gra/
tiam. Omnẽ itaq̃ inanẽ gloriã fugiebat:
benignus in verbis ⁊ dulcis erat: ſimplex
et obediẽs in ſua cõuerſatione. Unde ſe/
mel cum eſſet in cõuentu Bononiẽſi: fra/
ter quidã qui de alio cõuentu venerat pe/
tijt a priore ſociũ qui ſecum iret per villã.
Prior autẽ dixit ei vt quẽcunq̃ vellet aſ/
ſumeret. Frater igit non cognoſcẽs Tho
mam a caſu reperiens dixit ei: Prior di/
xit mihi vt mecũ venias in villã. Humil/
limus ergo Thomas ſimpliciter obedi/
uit in omni humilitate ſequẽs eũ quouſ/
q̃ aliqui Thomã cognoſcẽtes mirantes
q̃ tantus doctor fratrẽ illum ſequeret: no
tificauerũt ipi fratri quis eſſet qui poſt eũ
ambularet. Faciebat beat⁹ Thomas qd̃
hortatur Sapiens Eccl'iaſtici.iij. Quan/
to magnus es humilia te in omnibus ⁊ co